



**27 April 2024**

## Mogen zijn wie je bent, mogen zeggen wat je denkt

Onder de pletsende regen kwamen we samen in Oostende in inloopcentrum Kwiedam om de echo's van de Volksuniversiteit op te maken.

De Volksuniversiteit van april ging door in Gent. De groep in Oostende had er al een hele tocht op zitten voor ze aankwamen in Gent. De trein die ze gingen nemen in Oostende was afgeschaft. Ze hadden voor die trein assistentie gevraagd voor een van de leden van de groep. Omdat de trein was afgeschaft, was ook de assistentie geannuleerd. Na veel gediscussieer kwam er toch iemand van de NMBS om te helpen. Maar wel pas voor de trein een uur later. Het is geen goed begin als je iemand moet achterlaten op weg naar de Volksuniversiteit. Want in de Volksuniversiteit willen we juist niemand achterlaten! We wisten gelukkig dat het goed zou komen. Nadia was zo opgelucht dat ze de groep trakteerde op 'lukken' (West-Vlaamse boterwafels). De trein is altijd een beetje reizen hé.

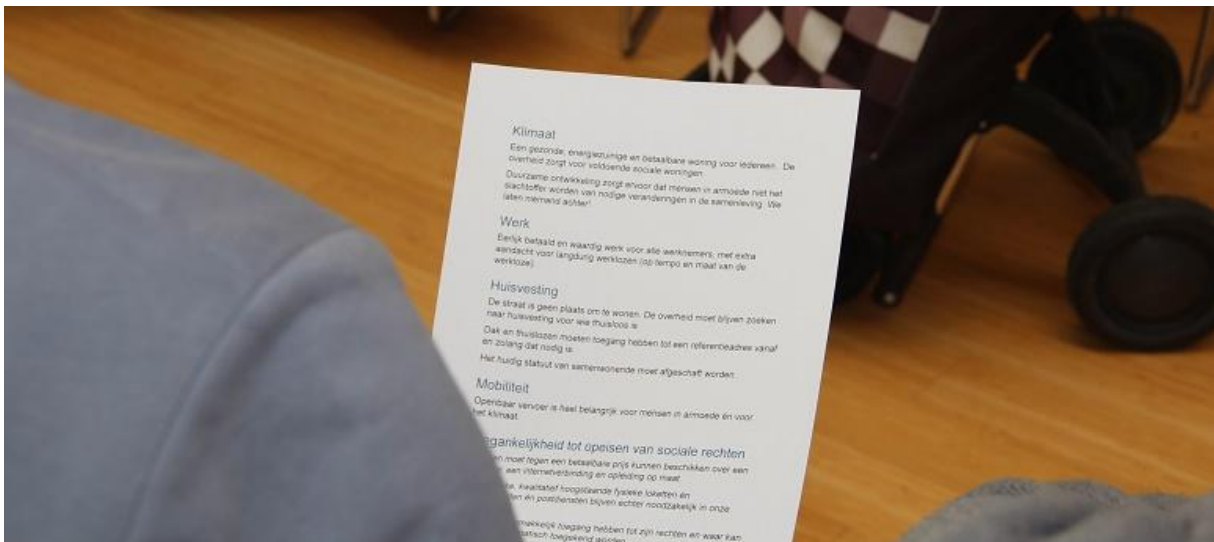




De Clemenspoort is een hele mooie locatie. Het zijn heel mooie, lichte ruimtes, het voel heel ‘chique’ en belangrijk aan. Het is ook goed bereikbaar, niet ver van het station. Bij het binnenkomen voel je dat er een goede sfeer hangt. Je wordt meteen aangesproken, je krijgt een badge met je naam op. We voelen ons altijd heel welkom.

Er waren wel wat nieuwe mensen, onder andere Ymke, Steffi en Letense die stage doen bij Kwiedam.

De volksuniversiteit begon met de voorstelling van het memorandum van ATD. Een memorandum is een lijst met voorstellen die ATD gemaakt heeft om aan politici te geven. We willen dat de politici denken aan de mensen die het moeilijk hebben. We hebben dat memorandum verstuurd naar alle politieke partijen. De info rond het memorandum was veel en soms moeilijk te volgen. Maar het is wel een belangrijk document. En je kan het als hulpmiddel gebruiken als je met mensen praat over ATD en wat we belangrijk vinden.



Het thema van de Volksuniversiteit was ‘mogen zijn wie je bent, mogen zeggen wat je denkt’. De groep in Oostende had tijdens hun voorbereiding een oefening gedaan met tekeningen van 12 verschillende personages: ouders, kinderen, vrienden, werkgever, politie-agent, collega, huisdokter, leerkracht,...Als ze



tegen een bepaalde persoon hun gedacht kunnen zeggen, hingen ze een groene post-it op de tekening. En een rode post-it bij de personen waar ze hun gedacht niet tegen durven zeggen. Het was fijn voor de groep om deze oefening terug te zien op de Volksuniversiteit zelf.

We merkten dat de meeste mensen alles durven zeggen tegen familie en de huisdokter. De huisdokter is een echte vertrouwenspersoon. Tegen de rechter durven we bijna niets te zeggen. We hebben schrik dat we dan afgestraft worden. We durven meer zeggen tegen de wijkagent dan tegen een gewone politie-agent. De wijkagent kent ons meestal, met hem hebben we al een band opgebouwd, er is vertrouwen. Tegen de burgemeester durven we wel wat zeggen. Alleen horen ze ons wel, maar luisteren ze meestal niet. Of ze luisteren wel, maar doen er niets mee.



Wat ons nog is bijgebleven is de last die heel veel mensen ondervinden van de buslijnen die geschrapt werden. Toen het hierover ging, begon iedereen in de zaal 'ja' te knikken en te reageren.

Het ging ook even over wonen. Er zijn veel mensen die lang moeten wachten op een sociale woning. We hoorden het verhaal van een vrouw met 3 kinderen die





niet in hun woning mochten blijven. Het was voor hen heel moeilijk om een nieuwe woning te vinden, omdat ze met zoveel zijn.

Werkten mee aan deze echo:



Anita



Nancy



Christine



Arlette



Ymke



Letense

**Dit verslag en ook foto's zijn terug te vinden op de website van ATD Vierde Wereld Vlaanderen.**